

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.791 van 18 december 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: op het kantooradres van
X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BÜCHLER loco advocaat M. VANDERMEERSCH en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart Georgisch staatsburger en van Georgische origine te zijn.

Tot begin mei 2004 was u chef van de douanepolitie van Adjarië, een de facto onafhankelijke republiek binnen Georgië onder het bewind van president Abashidze. U bent ook familie van de president, als neef (langs moederskant) van de vrouw van Abashidze.

Begin mei 2004 werd onder druk van de Georgische centrale autoriteiten een einde gesteld aan de de facto onafhankelijkheid en op 6 mei 2004 vluchtte president Abashidze naar Moskou.

U bent, als politieagent, tot mei 2004 gehoorzaam geweest aan de orders van het bewind van Abashidze. Zo diende u een groot aantal wapens uit te delen aan de bevolking om ze vervolgens opnieuw in te zamelen. Vanaf 7 mei 2004 kreeg u van verschillende diensten de vraag om het wapenarsenaal aan hen te overhandigen. U overhandigde de wapens aan Gocha Tsutkirkidze, hoofd van de inlichtingendienst van de binnenlandse troepen. U bleef echter vragen krijgen van andere diensten en personen over deze wapens, en men zette u meer en meer onder druk. Ook uw woning werd in beslag genomen, officieel omdat u

verdacht werd van corruptie/verduistering. Er was ook druk van Givi Tarkamadze, toenmalig hoofd van defensie en veiligheid.

U vermoedt dat uw (familie)band met Abashidze de reden van deze vervolgingen zijn.

U werd vervolgens benaderd door een zakenman, Maumouka Radmadze, met connecties in de politiek. Hij stelde voor uw drie tankstations aan hem af te staan. U hoopte dat de druk hierdoor zou afnemen en ging hierop in. U vermeed alle contacten met de officiële instanties. Uw neven, Ilia Gogitidze (OV 5680703) en Mamuka Gogitidze (OV 5727688) werden opgepakt en mishandeld en hun vader Gogitidze Amiran werd door speciale eenheden vermoord.

Dit gebeurde naar aanleiding van de demonstratie die jullie besloten te organiseren om op te roepen tot de bescherming van jullie rechten en deze van andere personen die omwille van hun banden met Abashidze worden lastig gevallen.

Op 5 september 2004 vond de betoging plaats in Batumi.

Ze werd echter uiteengedreven en uw neven werden opgepakt. U kon ontsnappen en vluchtte naar uw moeder. U vernam dat de vader van uw neven, Amiran Gogitidze, werd vermoord. U verschool zich in het bos en zag u hoe de politie dezelfde dag naar u op zoek was. Ze deden een huiszoeking en namen uw documenten mee.

Uit vrees te worden opgepakt en vervolgd, vluchtte u nog in september 2004 naar de Russische Federatie. Via kennissen bewoog u een paspoort en registratie.

In 2006 bleek dat uw paspoort niet geregistreerd (en dus ongeldig) was en u vreesde door de Russische autoriteiten naar Georgië te worden teruggestuurd, net als een aantal andere Georgiërs toen.

Daarom vluchtte u op 31 oktober 2006 naar België.

In België vernam u dat uw vervolgers in Georgië te weten zijn gekomen dat u in België was. U liet dit in België weten aan de politie.

Via uw advocaat liet u na het gehoor weten dat uw neven naar Oekraïne zijn gereisd om te onderhandelen met de partij in Georgië om de bezittingen terug te krijgen. U wenst dat uw dossier onafhankelijk van hun dossiers wordt behandeld.

U laat ook weten dat u tijdens het gehoor verkeerdelijk verklaarde dat u Tamaz Bladadze kende, dit was enkel op aanraden van uw neven."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Vooreerst moet opgemerkt worden dat uw vrees ten opzichte van Georgië moet beoordeeld worden.

U verbleef een tweetal jaar voor uw vlucht naar België in de Russische Federatie, maar u verklaart dat uw Russisch paspoort niet geldig was.

U verklaart nog steeds Georgisch staatsburger te zijn (DVZ, punt 6,41; CG, p.17,18; Vragenlijst CG, punt A).

Uw geloofwaardigheid in verband met de door u aangehaalde problemen in Georgië, en die de aanleiding waren voor uw vlucht, wordt volledig ondermijnd nadat is vastgesteld dat een aantal belangrijke feiten uit uw verklaringen (de betoging dd. 5 september 2004, uw officiële opsporing, de moord op uw oom) niet overeenstemmen met informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is gevoegd.

In verband met de betoging blijkt dat in de relevante bronnen nergens melding wordt gemaakt van een betoging op 5 september 2004 in Batumi.

Gelet op het vrij grootschalige en tumultueuze karakter van de betoging, althans volgens uw verklaringen (Dienst Vreemdelingenzaken, punt 41, vragenlijst CG,p. 2; CG,p. 13), is het onwaarschijnlijk dat hierover nergens is bericht, indien deze betoging effectief heeft plaatsgevonden.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat u niet wordt gezocht door het Ministerie van Binnenlandse Zaken, hoewel u verklaart dat u officieel gezocht werd (CG,p.6). Dit ondermijnt uw verklaringen als zou u officieel worden opgespoord.

Tot slot stelt de informatie dat de vader van uw neven, Amiran Gogitidze, reeds vóór 2004 was overleden, en dat hij bovendien niet is vermoord. Dit in tegenstelling tot uw verklaringen die stellen dat hij in september 2004 door de Spetnaz is vermoord (Dienst Vreemdelingenzaken, punt 41, vragenlijst CG,p.2; CG,p.14).

Op basis van bovenstaande elementen moet besloten worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen.

Uw identiteitskaart, politiekaart, diploma en echtscheidingsakte betreffen gegevens die niet ter discussie staan.

De mails van uw nicht en kennis betreffen een private bron waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht.

De authenticiteit van de beslissing van de onderzoeksrechter aangaande een huiszoeking en het verslag van de huiszoeking dd. 5 september 2004, kan omwille van het feit dat het kopies betreffen, niet worden geverifieerd. In ieder geval kunnen zij uw manifest bedrieglijke verklaringen niet opheffen of verklaren.

De foto van uw aanwezigheid op een demonstratie in België en de door u opgestelde petitie naar aanleiding van de verkiezingen en gebeurtenissen in Georgië eind november 2007, kunnen de appreciatie van uw bedrieglijke verklaringen evenmin wijzigen. U geeft ook nergens aan dat u omwille van deze demonstratie en petitie nieuwe problemen kent of vreest. De PV's van de Belgische politie bevatten enkel uw verklaringen en voegen niets toe aan uw verklaringen voor de asielinstanties."

4.1. In zijn verzoekschrift van 15 mei 2008 volhardt verzoeker in zijn verklaring dat hij op 5 september 2004 heeft deelgenomen aan een betoging in Batumi.

Hij laat evenwel gelden dat de bedoelde manifestatie niet lang heeft geduurd, wat volgens hem een verklaring kan bieden voor de afwezigheid van persberichten daaromtrent.

Verzoeker verklaart wel verbaasd te zijn dat een rechtstreekse vraag werd gericht aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië.

Hij stelt dat voormeld overheidsdepartement echter nooit de waarheid zal vertellen aan de UNAG, aangezien deze een NGO betreft werkzaam in het domein van de mensenrechten. Hij meent dat de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dan ook niet opweegt tegen zijn verklaringen en de documenten die hij voorlegt met betrekking tot zijn problemen met de autoriteiten in zijn land van herkomst.

Verzoeker betwist het feit dat zijn oom reeds vóór 2004 is overleden. Ter staving hiervan, voegt hij bij zijn verzoekschrift een krantenartikel waaruit blijkt dat zijn oom op 31 mei 2004 nog werd aangehouden.

Verzoeker verklaart nog dat hij vreest ook vervolgd te worden wegens zijn deelname in november 2007 aan een betoging in België, daar de pers hierover heeft bericht en de Georgische overheid er bijgevolg van op de hoogte is. Hij voegt bij zijn verzoekschrift een internetartikel over deze deelname.

In acht genomen wat voorafgaat, meent verzoeker dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, gezien zijn verklaringen coherent en waarachtig zijn, en vrij van tegenstrijdigheden, en van hem bijgevolg de status van vluchteling dient te worden erkend.

4.2. De Raad leest in het administratief dossier dat verzoeker inderdaad verklaarde dat de betrokken betoging op 5 september 2004 niet lang duurde, maar leest ook dat ongeveer 3.000 personen er aan deelnamen (zie vragenlijst van 28 januari 2007).

De Raad meent dat, indien een dermate omvangrijke betoging effectief heeft plaatsgevonden, daar ongetwijfeld over moet bericht zijn geweest in de pers.

Aangezien het onafhankelijk onderzoeksbureau CEDOCA geen informatie terugvond over deze betoging, keert deze vaststelling zich tegen verzoekers bewering dat de bedoelde betoging effectief heeft plaatsgevonden.

4.3. De Raad stelt verder vast dat uit het administratief dossier (zie document met ref. GEO2007-019) blijkt dat de “United Nations Association of Georgia” (UNAG) bij zijn vraag aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië, nooit aangaf te handelen in het kader van de asielaanvraag van verzoeker.

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië heeft bovendien geen enkel belang bij het verzwijgen van een officieel aanhoudingsbevel.

Het antwoord van het betrokken Ministerie, vermeld in boven vermeld document, richt de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ten gronde.

4.4.1. Bij aangetekend schrijven van 23 oktober 2008 stuurde verzoeker aan de Raad een print van een e-mail van 24 september 2008, niet gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling, een fotokopie van een overlijdensakte, niet gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling naar de taal van de rechtspleging en een fotokopie van een huiszoekingsbevel, bijgewerkt met correctorvloeistof (zie p. 1, elfde regel, p. 2, zestiende regel, p. 4, voorlaatste regel, p. 6, elfde regel), niet gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling.

Overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen neemt de Raad deze documenten niet in overweging. Daarenboven betreffen deze documenten fotokopieën waaraan geen bewijswaarde wordt toegekend gezien fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn.

4.4.2. Bij aangetekend schrijven van 31 oktober 2008 stuurde verzoeker aan de Raad een stuk dat zich voordoeft als een origineel, nr. 7/321, en een fotokopie ervan, niet gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling naar de taal van de rechtspleging.

Overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen neemt de Raad deze documenten niet in overweging.

5. De Raad is van mening dat de twee internetartikels, respectievelijk toegezonden in de twee e-mails van 15 mei 2008, en toegevoegd als bijlagen 3 en 4, onvoldoende garanties bieden op

het vlak van de authenticiteit, wegens het gemak waarmee deze via dit communicatiemiddel te vervalsen zijn. Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in de informatie, vervat in het administratief dossier, te weerleggen.

6. De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing niet betwist dat *“Uw identiteitskaart, politiekaart, diploma en echtscheidingsakte betreffen gegevens die niet ter discussie staan.”*, dat *“De mails van uw nicht en kennis betreffen een private bron waaraan geen bewijswaarde kan worden gehecht.”*, en dat *“De PV’s van de Belgische politie bevatten enkel uw verklaringen en voegen niets toe aan uw verklaringen voor de asielinstanties.”*

7. In acht genomen wat voorafgaat, besloot de Commissaris-generaal aldus terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

8.1. De Raad merkt verder op dat met betrekking tot de asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*“réfugié sur place”*), het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs vormt van een gegronde vrees voor vervolging.

In dat geval zal de beslissende instantie met een grotere dan normale strengheid de geloofwaardigheid van de aanvraag moeten beoordelen.

De verzoeker moet in dat geval een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen.

Bij de beoordeling van de elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang.

Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald in geval er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, Note on *refugié sur place claims*, februari 2004).

8.2. De Raad oordeelt i.c. dat verzoeker met de petitie en de foto die hij neerlegt (zie administratief dossier, stuk 18) niet aannemelijk maakt dat de autoriteiten in zijn land van herkomst op de hoogte zijn van zijn deelname aan de betrokken betoging.

Met betrekking tot het internetartikel die hij bij zijn verzoekschrift voegt, herhaalt de Raad dat een internetartikel, vervat in een e-mail, onvoldoende garanties biedt op het vlak van de authenticiteit, wegens het gemak van vervalsing.

9. Tot besluit kan worden gesteld dat verzoeker dan ook niet aannemelijk maakt dat hij voldoet aan de criteria vervat in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 om te worden erkend als vluchteling.

10. De Raad stelt vast dat verzoeker niet verzoekt om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad beschikt over geen informatie die de toekenning van deze status aan verzoeker zou rechtvaardigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 18 december 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.